

Marile șantiere ale

cincinalului

OAMENI

LA

PORTILE

LUMINII

DESTINE

PARALELE PE SOMEȘ

Un reportaj de Neagu Udriou

LITERATURĂ • ARTĂ

• POEȚI DE AZI:

Ilie Constantin: CELĂLALT

• REVISTA REVISTELOR:

Omagiu inteligenței

• CRONICA LITERARĂ

Petru Vintilă:

NUMĂRĂTOARE INVERSA

• HAIMANALICUL CALOFLI

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIX, SERIA II, Nr. 7391

6 PAGINI — 30 BANI

IOI 22 FEBRUARIE 1973

• Actualitatea pentru tineret

• Sport

— ȘI TOTUȘI, PE SPORȚ O BAZĂ CIND O LA OLĂNEȘTI? (Cititorul declanșează ancheta)

— COMPETIȚIILE ZILEI

— MERIDIAN

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe ziaristul olandez Jehan Kuypers

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, miercuri dimineață, pe ziaristul olandez Jehan Kuypers, comentator de politică externă la grupul de presă „Brabant Pers Nv”.

La primire au participat tovarășii Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., și Constantin Mitea, membru al C.C. al P.C.R., consilier. Cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu a acordat un interviu ziaristului olandez.

La trei luni după conferința de dare de seamă și alegeri

BRUMA IMPROVIZATEI MENTINE ACTIVITATEA ÎN AMORTEALĂ

La trei luni de la Conferința de dare de seamă și alegeri, nivelul ridicat de conștiință al tinerilor de aici... totuși, oricât ar părea de ciudat și de paradoxal, de la alegeri încoace, cu greu s-ar putea nota câteva fapte care să ateste prezența organizației de tineret, să dovedească, fie și modest, că entuziasmul caracteristic celor noi aleși în funcții de răspundere se materializează din când în când în activitatea ei...

La trei luni de la Conferința de dare de seamă și alegeri, nivelul ridicat de conștiință al tinerilor de aici... totuși, oricât ar părea de ciudat și de paradoxal, de la alegeri încoace, cu greu s-ar putea nota câteva fapte care să ateste prezența organizației de tineret, să dovedească, fie și modest, că entuziasmul caracteristic celor noi aleși în funcții de răspundere se materializează din când în când în activitatea ei...

La trei luni de la Conferința de dare de seamă și alegeri, nivelul ridicat de conștiință al tinerilor de aici... totuși, oricât ar părea de ciudat și de paradoxal, de la alegeri încoace, cu greu s-ar putea nota câteva fapte care să ateste prezența organizației de tineret, să dovedească, fie și modest, că entuziasmul caracteristic celor noi aleși în funcții de răspundere se materializează din când în când în activitatea ei...

La Uzina „Electroaparataj” după chemarea la întrecere către toate întreprinderile industriale electrotehnice și electronice

CEI 2000 UTECISTI AU DECIS:

VOM FI LA ÎNĂLȚIMEA EXIGENȚELOR CU CARE NE CONFRUNTĂM!

Pe uteciștii alicei bucureștene „Electroaparataj” îi cunoaștem îndepărate, nu odată ne-am aflat în mijlocul lor având astfel prilejul să constatăm că pentru fiecare și întreaga organizație, a munci bine, de la o zi la alta mai bine reprezintă un deziderat major. Așa încât atunci când am luat cunoștință de Chemarea la întrecere socialistă adresată de uzină către toate întreprinderile industriale electrotehnice și electronice, când am văzut că printre semnatarii acestui apel la competiție în vederea îndeplinirii cincinalului înainte de termen se află și Romeo Florescu, secretarul Comitetului U.T.C. — care exprimă astfel voința celor peste 2000 de tineri ce lucrează aici — faptul ni s-a părut firesc. Firesc întrucât prin numărul lor, prin faptul că cei mai mulți dintre ei exercită o activitate direct productivă, uteciștii joacă un rol hotărâtor în viața acestei unități economice. Deplasându-ne la fața locului, am încercat împreună cu câțiva din membrii biroului U.T.C. să delimităm modalitățile proprii, specifice prin care organizația de tineret intenționează să-și facă simțită prezența în onorarea angajamentelor asumate de colectivul din care fac parte.

finală — proba teoretică — are loc chiar astăzi. Competiția a fost demarată însă chiar din prima zi a noului an, criteriile de departajare a participanților fiind depășirea planului și calitatea. Cine va câștiga, greu de spus întrucât urmărind rezultatele de până acum — pianul a...

GH. GHIDRIGAN (Continuare în pag. a III-a)

Mihai Nechita, operator la pupitrul de comandă al separatorilor magnetici de la Stația de imobilizare a nisipurilor din Dorohoi. Foto: O. PLECAN

ȘCOALA — principalul factor de cultură și civilizație

PROCES EDUCATIV sau „ORE DE EDUCAȚIE”?

Foto: ȘTEFAN WEISS

Nu ne-am dus la Liceul nr. 33 din Capitală pentru că s-ar fi petrecut aici ceva anume. Nu. Am abordat liceul, ca oricare altul, vrind să vedem cât și cum se manifestă școala ca factor de educație.

Măsura actului educativ — atitudinea față de învățatură

Promovați, elevi foarte buni, elevi buni și mai puțin buni, corigenți și elevi amenințați să rămână repetenți — din aceștia se compune colectivul claselor, așa cum fiecare școală...

gineală: înceamă că i-a trimis spre liceu grădii, obișnuși să respecte disciplina de elev. În anul II, de acum, 4 clase — C, D, E, H, — nu au avut varietatea unei procente peste 43 la sută promovabili, dimpotrivă, au coborât până la 32 la sută. La anul III, o clasă — E — promovează sută la sută dar alte trei, B, H și I, se situează între 32 și 40 la sută promovabili. Chiar și în anul IV, o clasă, H, are, în prag de absolvire, abia 44 la sută promovabili. Adică, din aceste colective mai mult de jumătate din elevi n-au învățat. De ce n-au învățat? Dacă învățătura, disciplina sînt o chestiune de educație — ce a însemnat intervenția educativă în cazul acestor elevi care au nesocotit, de fapt, că sînt elevi săptămîni în șir, venind, probabil, la școală, în mod reflex, pentru că figurează într-un catalog...

Cultul celor „vechi” de SINZIANA POP

Am ascultat, în casa unui eminent folclorist, o bandă de magnetofon pe care nu era imprimată muzica populară, ci păreri. Directorii unor cămine culturale din câteva județe din Muntenia vorbeau despre „stricarea tradiției țărănești”. Fuseseră convocați la un curs de inițiere, dar ei avertizaseră că, înainte de asta, ar trebui să se țină seama de pericolul care amenință „faptul autentic al folclorului românesc”. L-am rugat pe amfitrion să pună banda încă o dată pentru că „durerea aceasta este și durerea mea”. Dar ceea ce mă emoționează cu adevărat nu era atât gravitatea problemei, ci colitutea discuțiilor, pricepera, luciditatea, simplitatea clară cu care fusese fixat diagnosticul și, ca să spun astfel, medicamentația. „De vină sînt instructorii culturali și mijloacele de mass-media. Acei instructori care nu sînt cultivați în mod suficient, care nu știu ce este folclorul românesc sau nu au capacitatea de a înțelege faptul folcloric autentic. În loc să invite ei de la țărani, vor să invite ei țărani cu este cu tradiția. Vor să-i împingă pe să arțeze poporul să se cabotinizeze în fața lor. Dacă orăștii este expensive, ei ar trebui să fie înțelegători față de această lume veche, care este folclorul românesc. Să acrotim nu să corectăm folclorul”. Sau: „Un orgoliu dubios, de prost gust, al unor activități culturale care-și inchipuite că dau nu vin cu o contribuție personală, lumea se dărîmă. Ei nu înțeleg că acești oameni nu trebuie scoși din modul lor de a se exprima. Vor să-i antreneze să facă veselie, tîmbălaș popular”. Sau: „Mijloacele de mass-media în loc să difuzeze folclorul tradițional, difuzează folclorul preluat după ureche, folclorul lăutăresc din care dispărute toate elementele regionale, care se cîntă în toată țara după același ritm”. Ca mijloc de corectare a situației se propune: „o atitudine ofensivă și activarea tineretului sătesc. Tineretul sătesc, dislocat de lingă familie, și care nu mai învață faptul folcloric de la înaintași ci de la radio și de la televiziune, unde el se difuzează deseori greșit”.

— Dintre-o clasă care are un adevărat record de corigenți — anul II H — stăm de vorbă cu câțiva elevi avînd cîte șase, cinci și patru corigenți, deci aproape jumătate din materiile care se predau în școală: Marter Forlavu, Doru Mardare, Gheorghe Vladimir, M. F. se explică: slaba pregătire din clasa anterioară și absențele datorate întîzierilor autobuzului (!?) motivează, după el, cele șase sau șapte; D. M. spune că a avut o slabă pregătire adusă cu el de la liceul din Bolintin, a lipsit trei săptămîni de la școală, nu a ținut seama de sfaturile primite, n-a avut chef să lupte împotriva impresiei proaste pe care și-a făcut-o profesorii despre el, n-a venit în ținută reglementară și, de aici, eliminarea; Gh. V. subliniază că la liceul din Domnești, unde a învățat, se înluau mult țigore nute mari, și n-aveau o pregătire solidă, nici aici nu l-a prea preocupat învățătura...

VIORIEL BURLACU (Continuare în pag. a II-a)

MARIETA VIDRASCU SOFIA SCORTARU CALIN STANCULESCU (Continuare în pag. a II-a)

— Dați-mi vă rog mișcarea o-rasului Buzias. Sînt niște scandalușii la restaurant. — Tovarășe plutonier, am greșit, bate-mă mlațone cît vrei numai să n-afle tata că am fost la circulă. Să n-afle tata... Tînărul are 19 ani. Printre acte o repartiție de muncă la I.R.I.L. datată în ziua aceea. — Ti-e frică de tata? — Mi-e rușine... — De ce nu te-ai dus la întreprindere? De ce te-ai îmbăt?

motelul Padeșul pînă au terminat banii. Apoi, primii doi au saptă zile căpitanul Bercaru, o fițerul care se ocupă și de probleme de tineret. Aveau cîte 20 de ani fiecare. Deci: Amare vinum! Natasa Stănescu: O mamă care doarme liniștită nu e o mamă adevărată. Să știți că fata ta n-a venit acasă și tu să poți dormi?...

— De unde ați știut că Ela, fiica dumneavoastră, e la acest local? — Am căutat-o. Nu știu dacă vine des pe aici, sper că nu. — Nu sperați, vine destul de des, după ce ați trimis-o acasă...

— Unitatea dumneavoastră e renumită nu numai în Timișoara asemenea local. Aș vrea să facă așa și mai mulți părinți. Avem copii buni, să ne facem datoria de părinți pînă la capăt. — Unitatea dumneavoastră e renumită nu numai în Timișoara...

AMARE VINUM... (II)

RAID-ANCHETA

ne de la magazin și a plătit magnetofonul. 7-a prins după șapte zile căpitanul Bercaru, o fițerul care se ocupă și de probleme de tineret. Aveau cîte 20 de ani fiecare. Deci: Amare vinum! Natasa Stănescu: O mamă care doarme liniștită nu e o mamă adevărată. Să știți că fata ta n-a venit acasă și tu să poți dormi?...

PROCES EDUCATIV sau „ORE DE EDUCAȚIE“?

(Urmare din pag. 1)

vătărua, deși, după părerea lui, școala și organizația au făcut totul.

Ce înseamnă totul? Ne adresăm unui secretar U.T.C. de clasă, de la anul II C. „E greu de dat o explicație trăirii pasive a vieții de elev, mai mult pe alături de școală. Avem profesori buni, în clasă se discută, am vorbit mult despre calitatea pregătirii noastre la orele de dirigiență, chiar și la U.T.C. (de ce chiar și la U.T.C.?). Sintem o clasă de băieți și nouă ne cam lipsește „ambianța“.

Cite nu se petrece, totuși, în spațiile acestor „săla discutați“. Uite, de pildă cazul lui D. Ciubuc, corigent la trei materii. „Numai în preajma tezelor am fost întrebdat dacă m-am pregătit. Eu pot să învăț, dar îmi lipsește voința de a face un efort“. Este infimă, aproape de neluat în seamă intervenția aceluia prin câteva întrebări numite discuție-adresate unui elev cu dificultăți în pregătire datorate inconstanței efortului. Lipsește de voință, lucruri sesizabile încă de la început de trimestru. Și Gabriela Hoandă, secretar al comitetului organizat U.T.C. din liceu, se refera la aceleași discuții. „La fiecare oră de dirigiență se discută notele sub șaptea, se încearcă aflarea cauzelor obținerii lor. Și noi am încercat să intervenim prin discuții, dar în primul trimestru acestea n-au fost eficiente. Elevii nu acordă atenție tuturor materiilor, n-au obișnuit învățării. Am greșit când n-am intervenit mai critic și mai insistenț în clasele mai slabe, poate și pentru că am reparat membrii comitetului la clasele lor și acolo n-au acționat. Așadar acțiunea intervenției în vederea obținerii unui rezultat este redusă la discutii de care elevul cu deficiențe comportamentale se eliberează ușor, fără remușcări. El mai știe și că discuțiile se țină și că, de aceea, sint mereu luate de la început.

cu nonșalanță matricola pe un palton de ziferon imatur sau precocile adevărate ale eleganței vestimentare să lase munca lor, urmărirea corectă a drumului spre mai departe pe planul doi.

„De multe ori — ne informa tovarăsa directoare a liceului, Gabriela Maroci, părinții sint aici care aleg să obțină scuti medicale pentru copii, cu intenția, uneori chiar murturistă direct, să-l lase să se mai odihnească“. Poate că așa este. Slaba frecvență la ore acuză o deficiență de natură etică: rebutul de conștiințozitate. Se absentează, iar aici intră deja în discuție un al treilea element — mai ales de orele de practică tehnico-productivă. Dar școala știe că această sustragere deloc normală tocmai de la compartimentul programei, care pregătește întâlnirea tinărilor cu munca este facilitată chiar în

GABRIELA HOANDĂ: „Am luat măsururi pentru trimestrul II“.

D. CIUBUC: „Numai în preajma tezelor am fost întrebdat dacă sint bine pregătit“.

școala, de către medicul stomatolog Eleonora Grecu, a cărei parafă se poate citi pe un maldar de „scutiri salvatoare. Grație aceluiași medic „binevoitor“, sala de așteptare a cabinetului medical și chiar înaintea acestuia servese drept gazdă pentru doctorii de „relaxare“. Nu era cazul ca în locul discuțiilor despre absențe să se vegheze de către școala și organizația U.T.C. — ca acest loc care ușurează în prezent absențele, să rămână numai crea ce trebuie să fie — cabinet stomatologic?

Din punct de vedere formal, zonele atribuțiilor unui diriginte par acoperite. Totuși, cind educatorul caută vinovații în afară, ceva nu este în ordine. Dacă familia poartă vina „minusurilor“ și acestea se constată, în școală, din plin, școlii, profesorilor, educatorilor, ce le rămâne de făcut? Familia are rolul său în procesul educativ, școala este însă instituția specializată și responsabilă în cea mai mare măsură de formarea viitorilor cetățeni. Așa privity lucrurile, cine poate delimita exact granițele în interiorul cărora trebuie să acționeze dirigiența, educatorii, și cine își poate lua răspunderea de a stabili de unde și pînă unde trebuie să se întindă influența școlii? Și, mai departe, există aere vreo împrejurare din viața elevului în care nu trebuie să se întindă influența școlii? Nu pentru aceasta pledează însăși concepția noastră despre educație: pentru ca eficiența e-

ducativă a școlii să se manifeste în toate împrejurările din viața tinărilor? Putem fi mulțumiți, ca educatori, pînă nu ajungem să obținem cu adevărat un asemenea rezultat? Punem asemenea întrebări nu numai celor care ne-au răspuns în această școală dar le adresăm totodată tuturor educatorilor.

— Nu toți educatorii figurind pe statul de funcțiuni sint și educatori prin vocație și pasiune — precizează prof. Nicolae Iancu, director adjunct. Unora le lipsește tactul, altora cunoștințele, unii didactesc, alții își fac din regulamentul unității armă a muncii educative. Ca educatori ar trebui să ne repropoim o atitudine rigidă, uneori brutală, care mărește distanța dintre bancă și catedră, care trezește neposta elevului. Cîți dintre noi în seama de faptul că lucrăm cu o vîrstă cind tinerii manifestă tendințe de independență (chiar dacă e riscant să le-o acorzi total) — cind își apără demnitatea și plătesc cu orice monedă jignirile aduse? Eu încerc să găsesc formula de a nu încadra elevul rigid în articolul din regulamentul și a face din el un „acuzat“ pentru că îmi dau seama că încercarea lor de a se sustrage regulilor stabilite, legilor școlare nu se datorează decît rar unor manifestări refractare în sine ci mai ales faptului că noi, educatorii, nu găsim întotdeauna limbajul care să-i convingă de utilitatea lor. Atunci recurgem la impunerea lor administrativă, utilizînd autoritatea care e de partea noastră.

Cind discutăm despre greutățile educative, chiar și organele noastre superioare ne întrebă: de ce nu aplicăm regulamentul? E cel mai lesne lucru. Dar în nici un regulament nu se interzice unei eleve să vină cu sprințecile pensate sau unui băiat să poarte pantaloni evazați — ca să ofer două exemple foarte simple. Or, în largul sens al termenului educație intră și obligația de a-și sfătui pe tineri să nu o ia înaintea vîrstei, să nu aplice neapărat la uniformă o modă indecșoasă de discutabilă și așa mai departe. Personal mă servesc de regulamentul în situații extreme, călăzindu-mă după principiul că elevului trebuie să-i acorzi cit mai multe șanse de autoconvîngere, pentru a-și alătura ca partener în munca educativă.

Sintem de acord, firește, că regulamentul școlar nu rezolvă totul și că, impunîndu-se, totuși, respectarea lui (pentru că „de aceea este regulamentul, ca să fie respectat“) se cade să acționăm diferențiat dar, mai ales, neinterupt.

„Este prea puțin o oră educativă pe săptămînă“ (ora de dirigiență) — spun unii profesori. „Eu aș desființa ora educativă săptămînală în forma ei actuală — susține profesora Fănică Gheorghiu. De ce să fim roibii ei cind trebuie să fim educatori de dimineață pînă seara?“. Am o tematică a orelor de dirigiență pe tot anul, mi-a fost aprobată de conducerea liceului, o respect întocmai — este răspunsul pe care mi-l-au oferit destui profesori la întrebarea cum își concep munca educativă, ce cerințe ridică colectivul de care răspund. „Cind elevii ne ridică la tot pasul probleme a-tit de deseori nu le putem transfera următorului trimestru pentru că acesta pe care îl parcurgem este ocupat cu tematica stabilită la începutul anului — este însă de părere diriginta Fănică Gheorghiu. Am și eu o tematică dar o păstrez pentru... inspecții. În clasa mea, cu eleve aflate în pragul absolvirii, aria discuțiilor noastre n-a ocultat spiritele profesionale ale fetelor, micile lor incertitudini sentimentale, întrebări privind integrarea lor socială, relațiile de familie și cite altele.

Multe nopți de nesomn mi-a dat cazul unei eleve care s-a considerat prea mare pentru a mai respecta orarul școlar, care și-a creat, într-un moment de rătăcire, situația limită de a fi exmatriculată din liceu, acum cind mai avea cîteva luni pînă la bacalaureat. Mi-ar fi fost foarte ușor să recurg la paragraful respectiv din regulamentul școlar ne-am dat seama că nici unul n-a vizat direct o latură sau alta a muncii educative, că marea varietate de aspecte aparținînd acestui capitol nu figurează nici în continuare în planul școlii.

Pentru că el trebuie respectat. Dar am căutat împreună cu fata o soluție. I-am găsit un loc de muncă și am transferat-o la seral. Și va termina împreună cu colegii ei liceul și am certitudinea că își va realiza visul de a deveni studentă la A.S.E. N-am făcut cazul ei tabu, mi-am aliat toată clasa, am căutat împreună argumentele de care am avut nevoie și cred că totul a avut un efect educativ mai mare decît dacă pregăteam, să spunem, un simplu referat moralizator.

O anchetă, ca cea de față, nu poate pune în valoare tot ce s-a adunat ca experiență într-o colectivitate școlară atât de mare. Și nici nu poate contabiliza înconsecvențele, rămînerile în urmă, îngustimea de vederi — tot ansamblul de frîne care reduc rolul ofensiv al școlii pe plan educativ. Totuși, nu putem încheia rîndurile de față fără o observație: cercetînd subiectele înscrise pe agenda de lucru a consiliului profesoral în acest au-

Ancheta noastră s-a desfășurat în incinta școlii. Dar liceul este situat într-un cartier al cărui locuitori sint în cea mai mare parte părinți, deci implicați direct în tot ce se petrece între zidurile sale. Care le sint opiniile, ce contribuție directă ori indirectă își aduc la procesul educativ, ce sugestii oferă școlii pe acest plan? Iată tema cu care ne vom continua investigația.

Fotografii de ORESTE PLECAN

VIRGINIA BADEA: „Nu se simte colaborarea între membrii biroului“.

D. MARDARE și M. FORLAVU. De la Bolintin și de la seral în Drumul Taberei — cîștig de timp, record de corigențe.

ACCENTE DIVERSIFICAREA „STAS“

Se obișnuiește într-o lume ca a noastră, purificată de acel individualism egoist care alădă impingea, între atele, la o inutilă dispersare a forțelor colectivelor, să ne întrebăm cum anume trebuie să împăcăm regulile ordinii generale, deci supunerea tuturor față de niște principii directoare ce posedă o mai largă sau o mai restrînsă sferă de acțiune, cu trăsăturile originale ale personalității umane, unică, irepetabilă în felul său. Este drept, problema a fost creată de diferența însăși — fundamentală — de principii și de metode dintre cele două sisteme sociale, capitalismul și socialismul. Colectivismul vine să se opună individualismului limitat, interesul tuturor devine primordial față de interesul unuia singur.

soarea necoii, pentru tot mai multe sfere de acțiune. Iată însă că obligația stațului din acei ani s-a transformat, pentru unii, într-o mentalitate a uniformei și uniformului, într-o tendință de a „topi“ orice individualitate firească a vocilor în unisonul unui cor care cîntă fără variații aceeași partitură. Pentru că scriitorul Sînziana Pop semnează, chiar în numărul de azi al ziarului nostru un articol consacrat folclorului, voi da exemplul arizantului — drapat într-o superficială mania înflorată, una și aceeași de ani de zile, în ciuda diferențelor sensibile de originalitate de la o zonă la alta a țării. Dobogoenii produc, printr-un absurd al stațului, aceleși obiecte ca și altele și... oșenii! Dar asta n-ar fi încă nimic dacă stațului s-ar limita la alt. Deși bălăba pentru o astfel de eandare se duce pe front tot mai larg, bălăba stimulat și epurată oficial, sechelele mentalității uniformului au rămas prea puternice ca să poată fi cu ușurință învinse. Nu numai orașele conținut să semene, dar și firmele din mai multe orașe, chiar și din interiorul aceluiași locaș. Uniforma mai rămîne și discuțiile noastre în zădărie, chiar și în articolele din ziare și reviste, uniformă și săracă mai este în toate aceste locuri deosebite.

Cu toate acestea, o anumită cauză subiectivă amenință să se adauge, într-o perioadă, cauzelor obiective ale problemelor în discuție. Dăruind în mod mai bine intenționat, ori pur și simplu crezînd că servește scopul general, unii se străduiesc din răsuțeri să aducă totul la un numitor comun, indiferenți la complexitatea fenomenelor și nesăzind ordinea de priorități valorice a-tunci cind era vorba de regula plurificării.

Pericolul potențial în bălăba pentru diversificare este haosul. Remediu este păstrarea măsurii. În orice caz, neajunsurile — posibile și ele — nu trebuie să ne ducă la „măsură“ numitorului comun, agurător de inteligență, de ingeniozitate, de originalitate și inventivitate, singurele în stare să dea strălucire tuturor activităților noastre. (Trebuie să repetăm aceste adevăruri banale fiindcă acei temători în fața lui „făcut altfel“ au găsit o soluție acoperitoare — diversificarea „stas“. Ei orbesc despre variație cînd ca totul să fie „făcut la...“ Adică să mergi fără să faci nici un pas!). Și, fiindcă venisem mai înainte vorba despre școala, ea este prima chemată să-i facă pe cei tineri să cite fiecare conform propriilor voci, păstrînd și ceea măsură care duce la armonia generală. Această deprindere se capătă prin transmiterea unei informații diversificate, prin prezentarea variantelor de modele, în special prin prezentarea celor mai bune realizări obținute pînă acum în lume, însoțind credința că ele pot fi depășite, prin trezirea opțiunii și ambiției ca fiecare să gîndească folosind propriul cap...

EUGEN FLORESCU

scrisoare comentată

de NICOLAE VELEA

VĂLUL FALS

Au fost și nu putem fi de acord parțial cu „dragostea înlicărimată public“, cum foarte plastic și fericit se exprima o corespondentă, pentru că o mare durere sau o puternică bucurie a împărțirii se cer uneori comunicate, dacă nu țipate, strigate. Firește, doar atunci cind ele ating voltagje și cutremure mari. Nimeni nu vede nimic în, stînjitor, atunci cind o emoție pură, o tresărire sufletească reală și năucitoare caînd reciprocitate este înmănușată de prejudecări ori ultragăsit și amăgît vulgar. (O dovedesc prețurile vehemente sau inteligerile compasionale din scrisorile stîrnite de astfel de cazuri, publicate în presă).

Și, totodată, nimeni nu vede nimic jenant atunci cind o dragoste sau o prietenie (și în acest caz scrisorile o au altă grafie: așezată și rotunjită) se mărturisește public ca o împlinită și exemplară. Dar între aceste două stări sau două feluri de scrisori se așează încă una — de fapt două — care poartă o zicere sau scriitură patetică și, chiar dacă o să fie cum drastic, plîngăcios-neadevărată.

„Ce află o tinăra elevă de la Liceul agricol din Blaj? că se află într-un hal fără de hal, într-o stare fără de stare, complet dezamăgîtă, încerează în oameni, speranțele pentru un viitor care pare că se apropie cu pași repezi „mi-au fost spulberate de înșiși (corect ar fi de înșiși) oamenii în mijlocul cărora am trăit“.

Și tînărul condei dezamăgît izbucnește așa: „Ce să fac ca să-mi refac cel puțin viața, să-mi încep cel puțin acum tineretea, să mă pregătesc pentru un viitor mai luminos, să-mi recapăt țărîși încercarea în oameni, pentru că fără asta, credeți-mă sint DISTRUSA?“

Respect scrisul și majusculele „disperării“, ele aparțin textului iar semnele care urmează, fiind de întrebare, duc la întrebările noastre care de data aceasta poartă semne de mirare. Pentru că atunci cind elevii fiecare chip și se pare „ogîndă cu două fețe“, și că chiar colegii „de muncă, de clasă, de bancă“ au înșelat-o, toate acestea dovedesc fie derută ori opacitate, neștiință ori lipsă de dăruire sau deschidere către o afeclășune, fie ea chiar colegială. Continuu scrișoarea pe același ton: chiar și prietenii pe care i-am simțit mai legați de mine n-au înșelat, m-au mîntuit, au dat dovadă de același „om rău“, m-au făcut să cred că n-are nici un rost să mă trăiesc etc...“

Nu există în scrișoarea semnată: elevă — Liceul agricol — Blaj, nici un fapt concret pe care să se sprijine, fie mic, subțire și ușor acest vâl negru aruncat cu un orgoliu fals — tristetea neadevărată are orgoliul ei — asupra lumii.

Viața, atunci cind eleva va pătrunde în viață, în durerile și bucuriile ei mari și autentice, va știșia, fără menajamente, vâlul fals și mohorit pe care deocamdată îl aruncă asupra ei.

Și atunci, matură sau avînd o tinerețe mai înțeleaptă și mai știută, cred că o să fie de acord cu o zicere veche, care spunea cam așa: „niciodată nu sintem alt de nefericiți pe cit părem sau credem cînt sintem, și niciodată nu sintem și n-o să fim atît de fericiți pe cit credem că sintem“. Dar ultima parte a afirmației poate fi ușor contrazisă și de viață și de corespondențele în care viața tresare autentic.

CULTUL CELOR „VECHI“

(Urmare din pag. 1)

Plecați la școala și întorși în sat. Sint chiar cei cărora prin tradiție folclorul le aparține. Cei care încorporează tradiția în viața lor.

Mărturisesc că atitudinea acestor tineri directori de cămine culturale mie mi se pare un fapt extraordinar. Nu doar că destînlul cultural al sotelor va intra de aci înainte pe mîni bune, dar înțelegerea valorii folclorului, tocmai în sensul cultivării tradiției este o conștientă pe care mulți dintre specialiștii institutelor noastre de folclor nu o au. Presa n-a ridicat pînă în clipa de față problema aceasta în mod acut, iar faptul acesta trist de standardizare a folclorului chiar s-a produs. Chiar noțiunea și-a depreciat sensul inițial. Folclor semnifică în chip exagerat astăzi — produsul în serie, arizant; mult prea multe „suite“ de dansuri iau locul jocului tradițional; mult prea multe „purpururi“ de muzică populară iau locul cîntecului original; mult prea multe costume fabricate de „Arta Decorativă“ inlocuiesc cu poaie și naylon costumul tradițional; mult prea multe vedete de muzică populară nu pot interpreta nuanțele dificile ale cîntecului vechi și cîntă muzica din Argeș ca muzica din Banat; mult prea multe forțuri și ulcele folosite și în decorul de teatru și în cel de estradă, și lingă grătorele de militee ne fac să uităm valoarea meșteșugului de tradiție. Pentru că înregistrați la vreme de către specialiștii și păstrăți vie în conștiința generațiilor vechi de la sate, creația noastră populară are cu totul altă valoare și are complet alte semnificații. Folclorul românesc are în primul rînd o dimensiune istorică. Poezia populară este depozitară unor mărturii de vechime a poporului nostru pe care nici arheologia nu le cuprinde. Sint balade vechi populare în care mitologia noastră se întîlnește cu mitologia orientală și cu cea a Greciei Antice, vîndînd o vechime la fel de mare. Spuse astăzi, baladele acestea sint motive exemplare de cultivare a patriotismului, vechime și continuitate sint îndemnul de mîndrie istorică. Folclorul românesc este, apoi, depozitarul unor obiceiuri în menținerea cărora se pot descifra cele mai pregnante însușiri ale tipologiei etnice românești. Caracteristicile de ansamblu ale națiunii noastre sint mult mai lesne de observat în folclor decît alturea. În al treilea rînd, folclorul nostru tradițional exprimă capacitatea spirituală, însușirile creative ale poporului nostru mult mai dezvoltată decît o face chiar creația cultă. Dacă valoarea estetică a folclorului nostru are astăzi o recunoaștere mondială, asta este pentru că folclorul nostru reprezintă un tip de cultură unic în lume, lată de ce apelu a celor foarte tineri directori de cămine culturale către tineretul sătesc „să-și activeze conștiința folclorică“ mie mi se pare legitim și exemplar. Iată de ce tinerii de la sate trebuie să-și facă o datorie de onoare din a cunoaște tradiția, din a o prelua ca atare acolo unde este pe cale de dispariție, din a o cultiva și din a o difuza intact totă cum „cultul generațiilor vechi“ poate avea un sens. Iată de ce trebuie cercetați bătrînii: pentru ca mărturiile cele mai puternice despre ființa poporului nostru să fie țînute sus.

Noul spital din Miercurea Ciuc. Foto: O. PLECAN

Amare vinum... (II)

(Urmare din pag. 1)

teresa localului pentru amenajarea unui solar. Vor putea face plămă multă tineri acolo. Vom servi numai preparate din lapte, toată gama de asemenea preparate. Vom încerca să asigurăm, în limita ajutorului pe care îl vom primi de la cei în drept, tot felul de servicii auxiliare: masaj, cosmetică, heliotherapie, etc... Despre terasa Flora mi-au vorbit numai de bine toți interlocutorii mei, fie că erau studenți, activiști U.T.C., scriitori, actori sau lucrători din miliție. De ce oare nu se învață din experiența acestui unități. De ce să fie într-un orșu cu Timșoara o singură oază în care tineretului să se simtă excelent?

concluzie. S-a vorbit și se vorbește de influența negativă a alcoolului în circulația vehiculelor cu tot cortegiul său de urmări dezastruoase. Nu se vorbește încă, sau poate nu se vorbește suficient, despre pericolul lăraș vinării de preparate culturale cu băuturile, iar dincolo de toate acestea se impune, de sigur, revizuirea agendelor de lucru ale organizațiilor U.T.C., în special la capitolul timp liber. Pe omul tînăr, care prin natura sa este receptiv, îl poți atinge cu destulă ușurință și înafara ei. Trebuie privity la justa ei valoare această posibilitate și create în mod special pentru acei tineri aflați la începutul debuturilor acțiunii — este să le mobilizeze resursele spirituale și fizice în mod creator.

Nu oprim aici în însemnările din raidul nostru și încercăm o

GHEORGHE VLADIMHR: „Școala și U.T.C.-ul au făcut totul“. Rezultatul — patru corigențe.

C. RUJOIU: „E greu de dat explicații. Chiar și la U.T.C. s-a ridicat problema“.

D. ANTOFI: „Ce putem face împotriva diferitelor metode de procurare a scutiților“.

PE agenda ZILEI

Tovarășul ION GHEORGHE MAURER, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România...

Aplicație de Stat Major pe hartă a armatelor statelor participante la Tratatul de la Varșovia

În conformitate cu planul activităților comune ale Forțelor Armate Unite...

La aplicație au participat Statul Major al Forțelor Armate Unite și state majore operative din trupele de uscat...

Aplicația a fost condusă de Comandantul suprem al Forțelor Armate Unite...

La aplicație au fost prelucrate problemele de cercetare acțiunii de luptă în comun...

O inițiativă a Comitetului județean Gorj al U.T.C.

ALBUM-STAFETĂ A MUNCII

Sub genericul „Răsună Valea”, Comitetul județean Gorj al Uniunii Tineretului Comunist a inițiat o stafetă a muncii...

Albumul-stafetă a fost preluat de către tinerii de la Santerul național Rovinari-Rogojeni...

actualitatea PENTRU TINERET.

SĂ NE BUCURĂM ÎMPREUNĂ

NUNTA UTECIȘTA organizată de către Comitetul municipal U.T.C. Cluj...

UNIVERSITATE-UZINĂ

Citeva noutăți legate de activități destinate tinerilor mai strînse de învățământului superior...

de masini-unelte pentru prelucrare la cald din cadrul Institutului Politehnic din Cluj...

PREMIERE

Petrochimiiștii din Borzești au început anul 1973 cu o nouă premieră industrială...

EXTEMPORAL ÎN... SUBSOL!

Vasile Cămin, Silviu Rotaru (amândoi din București) și Constantin Ciuntu...

HOBBY

20 DE EMISIUNI

Catalogul noutăților filatelice ale acestui an rezervă amatorilor o serie de interesante premii...

NE-AM INFORMAT PENTRU DV.

În județul Constanța funcționează peste 20 de stații „tractor-serviciu”...

Un dosar... O omă... O faptă.

Scena „finală” s-a petrecut în subsolul dintr-o casă...

CITITORUL DECLANȘEAZĂ ANCHETA

Cu puțin timp în urmă, vorbind în numele unor iubitori ai sportului din stațiunea Olănești...

Dinamovistele au câștigat primul derby al returului la volei

Echipele din prima diviziune de volei au susținut ieri jocurile din a 3-a etapă a returului...

Sîmbătă și duminică „CUPA DE CRISTAL” LA ATLETISM

Anononononon la concursurile de atletism cuprinde, în mod special, nume de atleți și performanțe lor...

Și totuși, pe cînd o bază sportivă la Olănești?

după anul 1974, dintr-o serie de motive obiective. — Dar dinăunți?

ARTICOLE DE GALANTERIE

VĂ RECOMANDĂM: poșete, port-farduri, cordoane, mănuși, papuci de casă, pălării, bascuri, batucuri, pulovere din lînă și P.N.A., seturi (jachete și scampolo), ciorapi, eșarfe.

Cinema

JOI, 22 FEBRUARIE 1973 GRASUNA: rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 15; 18,15; 20,30).

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

18,30; 21), Gloria (orele 8,30; 11,30; 16; 18,30; 21). EXPLOZIA: rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,15).

Teatre

Opera Română: SPĂRGĂTORUL DE NUCI — ora 19; Teatrul: 15; Operetă: CONTEȘA MARITZA — ora 19,30.

MĂRȚIȘOR '73 advertisement featuring a large illustration of a girl in a dress and various promotional text.

de veste hotare

Semnarea acordului de restabilire a păcii și înțelegere națională în Laos

Secretarul general al C.C. al Frontului Patriotic Laotian, Fumi Vongvicit, și ministrul afacerilor interne al părții de la Vientiane, Feng Fongsavan, au semnat, miercuri, la Vientiane, Acordul de restabilire a păcii și înțelegere națională în Laos — anunț agențiile TASS, FRANCE PRESSE, REUTERS și ASSOCIATED PRESS.

La ceremonia semnării au asistat printul Savanna Fuma, primul ministru al guvernului de la Vientiane, membri ai cabinetului, reprezentanți ai corpului diplomatic.

Textul Acordului a fost dat publicității simultan la Vientiane și Sam Neua. Acordul urmează să intre în vigoare la 22 februarie, ora 12,00 (ora locală), când va fi decretată încetarea focului pe întreg teritoriul laotian.

Textul Acordului constă din două părți: politica și militară. Partea consacrând rezolvarea problemei militare prevede retragerea tuturor trupelor străine din Laos în termen de 60 de zile de la semnarea unui guvern provizoriu de unitate națională. Tot în acest interval urmează să se procedeze la un schimb de prizonieri de toate naționalitățile.

Partea din Acord rezervată reglementării problemei politice prevede formarea, în termen de 30 de zile, de la semnarea acordului a unui GUVERN PROVIZORIU DE UNITATE NAȚIONALĂ, DIN CARE SĂ FACĂ PARTE, PE BAZA DE EGALITATE, REPREZENTANȚII AI CELOR DOUĂ TENDINȚE POLITICE LAOTIENE — ai guvernului de la Vientiane și ai Frontului Patriotic Laotian. Guvernul va fi prezidat de un prim-ministru neutru, care va fi secundat de două persoane din ambele tendințe ale părților interesate. Va fi constituit, de asemenea, un CONSILIU NAȚIONAL POLITIC MIXT, compus din reprezentanți ai celor două părți și din un grup de personalități desemnate de cele două părți. Consiliul va fi menit să ajute guvernul provizoriu de unitate

națională în îndeplinirea acordului și în pregătirea alegerilor generale legislative, care urmează să se țină la o dată ce nu a fost încă stabilită.

După alegeri, va fi format în mod oficial un guvern de unitate națională definitiv și atunci problema laotiană va putea fi considerată reglementată.

Acordul menționează, totodată, că viitorul guvern și Consiliul național politic mixt vor avea sediul în la Vientiane, fie la Luang Prabang, care vor fi „neutralizate“.

Henry Kissinger, consilierul prezidentului S.U.A. pentru problemele securității naționale, a sosit, marți după-amiază, la Washington, încheindu-și turul în cursul căruia s-a aflat, succesiv, la Bangkok, Vientiane, Hanoi, Pekin și Tokio. Imediat după sosire, Henry Kissinger a prezentat un prim raport prezidentului Richard Nixon asupra întrevierilor cu reprezentanții părților vizitate.

SUSPENDAREA CURSURILOR ÎN UNELE UNIVERSITĂȚI SPANIOLE

În universitățile spaniole se înregistrează numeroase acțiuni revendicative ale profesorilor, la care s-au solidarizat și numeroși studenți. Grevele au fost organizate în scopul satisfacerii revendicărilor sociale și de muncă, mai multe universități fiind nevoite, din această cauză, să-și suspende cursurile. Astfel, universitățile Gerona și Tarragona au fost închise de mai multe zile, iar la Santiago de Compostela, profesorii de la Facultatea de științe economice se află în grevă, în timp ce colegii lor de la facultățile de științe și farmacie continuă mișcarea revendicativă începută săptămîna trecută.

Agencia de presă „Elberera“ a informat, miercuri, că, la 19 februarie, avioane ale forțelor saigoneze au bombardat, în zona localității Due Co, zona controlată de Guvernul Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, șantierul ofițerilor Comisiei inter-naționale de control și supraveghere și aeroportul avariat și clădiri aflate în construcție și rîndind mai mulți muncitori.

Cuvîntarea președintelui Allende

Șeful statului chilian a evidențiat aportul României la prospectarea zăcămintelor polimetale.

Înagurînd întreprinderea de tratare a mineralelor din localitatea Valenar, președintele Republicii Chile, Salvador Allende, a pronunțat un amplu discurs privind politica Guvernului Unității Populare în industria minieră, principalul sector al economiei naționale. „Am recucerit pentru Chile, din minile capitalului străin — a declarat Allende — salpetrul, fierul, oțelul, cuprul, cărbunele, petrolul, bogății care astăzi sînt în minile statului. Astfel s-a inițiat o concepție politică autentic chiliană“.

Președintele Allende s-a referit apoi la ridicarea producției de cupru a marilor mine naționalizate, relevînd totodată, că, în pofida acestei creșteri a producției, veniturile statului au scăzut, din cauza scăderii prețului la tona de cupru pe piața mondială, în perioada 1971-1972.

Președintele Allende a evidențiat aportul României la prospectarea zăcămintelor polimetale — cupru, plumb și zinc — în nordul Republicii Chile.

TINERETUL LUMII „Junge Union“ în conflict cu U.C.D.

Clă vreme U.C.D.-U.C.S. s-a aflat la conducerea statului vest-german, organizația sa de tineret, „Junge Union“, a dus o existență mai degrabă obscură, similară celei a unui club de discuții. Activitățile sale se rezumau la reprezentarea și apărarea programului U.C.D. pe plan intern și extern. Înfrîngerea în alegeri și intrarea în opoziție a creștin-democraților au provocat și în rândurile „Tineretului Unirii“ o anumită eterogenitate, un curent de opinie favorabil schimbărilor, reformelor și reorientărilor. Acest lucru se petrece, de altfel, în întregul partid, pus în alertă de concluziile analizei îndelungate și aprofundate a cauzelor eșecului de la 19 noiembrie, cu deosebire că, în U.C.D., conducerea se străduiește să limiteze sfera discuțiilor și să evite ca marile confruntări să ia o turnură spectaculoasă. În schimb, după cum sublinia ziarul DIE WELT, din rândurile „Tineretului Unirii“ se aud „cuvîntări despre reforme necesare“. În același timp, o parte din membrii organizației de tineret creștin-democrat au cerut deschis partidului lor să se adapteze la cursul de politică externă urmat de guvernul cancelarului Brandt. Aceste critici privitoare la programul U.C.D.-U.C.S. în politica internă și externă.

Cererea de adaptare a orientării U.C.D.-U.C.S. la politica externă a guvernului era pronunțată, spre exemplu, în perioada în

care partidul decidea să voteze în Bundesrat (camera landurilor, unde deține încă majoritatea), împotriva tratatului privind bazele relațiilor dintre cele două state germane. Adăugînd și divergențele dintre problemele conducerii partidului („Tînăra Uniune“ susținînd în marea ei majoritate candidatura lui Helmut Kohl, reprezentant al aripii „reformatoare“) rezultă imaginea unui conflict destul de pronunțat între U.C.D.-U.C.S. și tineretul creștin-democrat. Nu este, deci, surprinzător faptul că presa apropiată cercurilor creștin-democrate a ținut să avertizeze „Tînăra Uniune“ împotriva folosirii unor „metode și mijloace străine partidului“, acuzînd-o de „prelatarea unor noțiuni de stînga, uneori chiar marxiste, într-un vocabular creștin-democrat“.

Critica provenind din rândurile tineretului creștin-democrat „la adresa propriului lor partid apare ca într-un totu înțelegătoare. Căci în ciuda nemulțumirii pe care i-o provoacă această critică, DIE WELT nu se poate abține să constate că „nu este ușor să proclami în mediul intelectual de azi că ești adept al U.C.D. și adaugă că reformarea acestui partid „este necesară“, afirmînd comentariul și dar pe principiul propriu — neobservînd că aceasta ar putea să însemne o reformă prin care „să se revizuiască, dar să nu se schimbe nimic“.

BASIL ȘTEFAN

Inconjurați de militarii inarmați, în curtea lagărului închisori Choluteca, stau de ore întregi în picioare sub ploaia de dorogitoare ale soarelui, aproape 200 de deținuți, majoritatea studenți. Pe poarta lagărului intră un autobuz din care coboară comandantul lagărului, colonelul Francesco Jimenez — o brută cunoscută pentru cruzimea sa. Începe un lung monolog în fața tinerilor deținuți, din care pot fi deslușite doar epitetele de genul „inamici ai țării“, „bestii anarhiste“ și altele pe care hîrnia nu le suportă. Invecivele răsună în gol. Ele sînt primite cu dispreț de tinerii înfățișați aici pentru că au participat la ciocnirile cu armata și poliția în timpul grevei studențești care a cuprins universitățile guatemalteze în vara anului trecut. „Sunteți aici prizonierii mei — urlă colonelul Jimenez. Vreau să vă distrug și o să vă distrug“.

Cruzimea și cinismul cu care sînt tratați deținuții din lagărul infernal Choluteca (departamentul guatemalez Sa-catepeche) au devenit cunoscute, cînd mai mult, printre intermediarii unui il-

Un infern numit Choluteca

zării universității. Un fragment al sloganului mîrturisitor al acestui infern, produs de ziarul liberal L'UNITEA, ajunge pentru edificare: „Am văzut cum un coleg de-al meu și al student în anul

menez. De la intrarea în acest să mă lovească cu pumnii. A pus să se dea drumul la camera de muzică de jazz. De fiecare dată cînd intreruneau vocile solistilor, mă lovea cu un bici până cînd căzai la pămînt. Dădea cu picioarele în mine și țipa: fă-ți ultima rugăciune, nu mai ieși viu de aici“.

Repulsia și indignarea pe care le stîrnesc o asemenea stare de lucruri ca aceea descrisă de tînărul evadat în infernul de la Choluteca este lesne de înțeles. În întreaga lume forțele democratice își afirmă sentimentul de solidaritate și cu simțul studentilor, a tinerilor din Guatemala pentru încetarea represunilor și terorii, pentru libertăți și drepturi democratice, pentru înfrățirea aspirațiilor fundamentale de progres ale poporului guatemalez.

EM. RUCAR

SESIUNEA CONSILIULUI A.I.E.A.

La Viena, a avut loc sesiunea Consiliului guvernatorilor Agenției Internaționale pentru Energia Atomică. România a fost reprezentată de o delegație condusă de ambasadorul Dumitru Aninolu, reprezentant permanent al țării noastre pe lângă A.I.E.A. Pe ordinea de zi a sesiunii au figurat probleme legate de asistența tehnică pe 1973, din sursele proprii ale agenției, programul pe 1973 cu privire la mediul inconjurător și diverse aspecte ale activității curente a A.I.E.A. Consiliul a aprobat cererea României de asistență în obținerea unui reactor de cercetare și combustibil în cadrul proiectului P.N.L.D. — Dezvoltarea tehnologiei nucleare în România.

FESTIVITĂȚILE DE LA PRAGA

La Praga a avut loc marți, o seară festivă, organizată de Comitetul Central al P.C. din Cehoslovacia și Comitetul Central al Frontului Național, consacrată celei de-a 25-a aniversări a victoriei din februarie 1948 — informează agenția C.T.K.

La seara festivă au luat parte secretarul general al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, Gustav Husak, președintele R.S. Cehoslovace, Ludvík Svoboda, președintele guvernului cehoslovac, Lubomír Štrougal, membrii Prezidiului C.C. al P.C.C. și alți conducători de partid, de stat și ai organizațiilor obștești, precum și membrii corpului diplomatic.

Marți și miercuri, s-au desfășurat la Praga lucrările sesiunii plene a Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia. În raportul prezentat cu acest prilej de Gustav Husak, secretar general al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, s-a arătat că, în urmă cu un sfert de veac, clasa muncitoare din Cehoslovacia, în alianță cu ceilalți oameni ai muncii, sub conducerea P.C.C., a zadărnicit tentativa forțelor reacționare interne și externe de a provoca un pușc contractare-revoluționar, a aparat cuceririle revoluției național-democratice, deschizînd pe deplin calea dezvoltării socialiste a țării.

Gustav Husak, Ludvík Svoboda, Lubomír Štrougal și alți conducători de partid și de stat cehoslovaci au depus, miercuri după-amiază, coroane de flori la mormîntul lui Klement Gottwald, aflat în sala centrală a Monumentului național de pe Colina Zizkov.

În memoria celor care au căzut pentru cauza revoluționară a poporului cehoslovac au depus, de asemenea, coroane de flori organizații politice și de masă, ministere și instituții centrale ale republicii.

Atac israelian pe teritoriul libanez

TEL AVIV — Trupe israeliene au pătruns, marți seara, pe teritoriul Libanului și au atacat bazele forțelor de gaură palestiniene amplasate la Nahar al Barred și Al Badawi. În apropierea orașului Tripoli, a năvălit un purtător de cuvînt al armatei israeliene — relatează agențiile REUTERS, UNITED PRESS INTERNATIONAL, ASSOCIATED PRESS și FRANCE PRESSE. În urma atacului, efectuat de comandouri marine și trupe parașutiste, clădirile, precum și instalațiile militare din interiorul bazelor au fost în întregime distruse.

BEIRUT — Forțele militare israeliene au pătruns, marți, pe teritoriul Libanului, în zona nordică a țării, și au angajat lupte cu forțele palestiniene din două tabere aflate, în regiune, a năvălit un comunicat al ministrului libanez al apărării, re-luat de agențiile ASSOCIATED PRESS, UNITED PRESS INTERNATIONAL, REUTERS și FRANCE PRESSE. Potrivit unor date preliminare, în urma acestui atac 12 persoane au fost ucise și numeroase altele rănite.

R.S. CEHOSLOVACA: La Martin se construiește noul sediu al Bibliotecii Naționale Slovace.

odată, vizibilitatea redusă din regiune, ca urmare a furtunii de nisip.

Purtătorul de cuvînt adjuncți al Casei Albe, Gerald Warren, a declarat că guvernul S.U.A. „va fi preocupat de toate evenimentele care ar putea compromite încetarea focului și posibilitățile pentru realizarea unui acord de pace în Orientul Apropiat“.

O delegație guvernamentală chineză din domeniul aviației civile a purtat, la Atena, convorbiri cu oficialitățile din Grecia în problema încheierii unui acord în sfera transporturilor aeriene civile între cele două țări.

În legătură cu discuțiile purtate între cele două părți, agenția China Nouă relevă că „acestea s-au desfășurat în spiritul cooperării prietenești, egalității și avantajului reciproc, încheindu-se cu rezultate pozitive“.

Sfîrșitul „războiului special“ din Laos

„Țara celor un milion de elefanți“ va înceta să fie teatrul unui război pe care rapoartele l-au denumit fie „secret“, fie „uitat“ dar care — dincolo de etichetele aplicate — a însemnat mormane de ruine și nenumărate vieți omenești pierdute. Laosul se află la ora speranțelor de pace.

Technica modernă folosită de mercenarii dreptei, risipa de dolari, abundența de „consilieri“ americani n-au putut modifica desfășurarea luptelor. Laosul a cunoscut chiar și „războiul electronic“, cu ordinatore și sofisticate aparate utilizate împotriva patrioților care își transportau armele și proviziile pe biciclete sau pe proprii umeri. Technica ultramodernă, superforțărețele „B-52“, elicopterele și napalmul n-au izbutit să infrîngă voința de libertate a laotienilor.

Trimisii Washingtonului în Laos au preferat să fie învăliți de război. Uniformele militare americane nu trebuiau să-și facă apariția la Vientiane sau pe front. Ei încercau să treacă drept niște slujbași civili, funcționari fără misiuni speciale. În capitala laotiană se înmulțeau vertiginos instituții cu denumiri mai greu descriptibile: P.E.O. sau M.A.A.G. apoi U.S.O.M. iar după aceea U.S.A.I.D., plus multe altele... Au apărut chiar și niște cluburi companii avizate. Una din ele se intitula „Air America“. O companie aeriană — s-ar părea — nu poate fi hănuită de indeletniciri dubioase. Numai că transporturile îi duceau către... front. Agenția Reuter știe că „Air America“ este susținută cu fonduri ce provin din bugetul C.I.A. De altfel, numele faimoase centrale de spionaj așa sa fie deseori răscolite în legătură cu cele ce s-au întimplat în Laos. Raportul sub-comitetului senatorial Symington a relevat în 1971 rolul jucat de C.I.A. în pregătirea, desfășurarea și amplificarea operațiunilor militare de pe teritoriul laotian.

Scria un ziarist francez că țara celor un milion de elefanți „devin țara celor un milion de probleme“. „Milionul“ de probleme provenea din imixtiunile Washingtonului.

Formula utilizată în Laos a fost cea a „războiului special“. S-a nizat pe forțele drepte laotiene și pe „armata secretă“ (36.000 mercenari) pe care un șef sergent din trupele comuniste de franceze, Yang Pao — ajuns în condiții neclare general — a organizat-o grație celor 150.000.000 de dolari primiți de la C.I.A. Obiectivul era acela de a anihila forțele patriotice, de a restrînge și lichida, zona pe care ele o dețineau. La 17 mai 1964 avioane americane decolate din Tailandia au bombardat pozițiile forțelor patriotice situate în Valea Ucloarelor. De atunci bombardierelor vor arzi-lu mereu încercătura lor aducătoare de moarte peste zonele eliberate ale Laosului.

„FRANCE PRESSE“ scria despre C.E.L. PUTIN 200.000 rădături în nouă ani. În numai trei ani s-au aruncat peste Laos trei milioane tone de bombe, echivalent la 150 de bombe atomice de tip „Hiroshima-1945“. Statistica este tuburătoare: intenția de a menține controlul asupra creșterii prețurilor și salariilor. El a apreciat totodată, că rata inflației — în prezent 3 la sută — va putea fi redusă, pînă la sfîrșitul anului, la 2,5 la sută. Discursul prezidențial a reafirmat hotărîrea de a reduce alocațiile destinate unor programe de asistență socială, inițiate de administrațiile democratice precedente.

Luptători din forțele populare.

3.000.000 tone bombe înseamnă, în medie, o tonă de bombe de... fiecare locuitor!

Războiul din Laos l-a amplasat. Au intrat în scenă și mercenarii galileeni, iar la un moment dat au fost folosite și trupele saigoneze. Dimensiunile acțiunilor inițiate împotriva forțelor patriotice s-au extins. „Lam Son-719“ a reprezentat cea mai răscolitoare ofensivă. Dar și cel mai răscolitor eșec al autorilor ei. O altă operațiune s-a numit „Salvarea prestigiului“. Numai că, în final, prestigiul dreptei a ieșit, iarăși, cam șifonat.

În nordul țării ce și în sudul ei, lângă Luang Prabang, în Valea Ucloarelor sau pe șoseaua nr. 9, patrioții au luptat cu eroism. Desigur, n-au lipsit momentele dificile, ropeli temporare, dar victoria decisivă în fiecare din aceste bătălii le-a revenit forțelor populare.

Bătăliile patrioților laotieni nu s-au desfășurat doar pe frontul neobosit pentru ca problemele Laosului să fie soluționate de către laotieni fără nici un amestec din afară. Propunerile Neo Lao Haksat au purtat amprenta realismului, au vădit dorința de a facilita o înțelegere. Frontul Patriotic a abordat situația din țară pornind de la interesele națiunii laotiene, de la imperati-vele afirmării unității și suveranității ei, militînd pentru dreptul la o dezvoltare liberă, independentă. Forțele patriotice s-au situat permanent pe o poziție de bunăvoință, pronunțîndu-se pentru o reglementare pasnică prin consultări între părțile laotiene interesate. Con-

ținut seama de ordinul de a ateriza, care i-a fost adresat, și de titlul de avertisment al aparaturii israeliene. După cum anunță agenția France Presse, piloții avionului care asigurau trupa Tripoli — Cairo ar fi comis o eroare de navigație. Corespondenții militari israelieni menționează, tot-

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

Discursul președintelui Nixon

Într-un discurs radio-difuzat, președintele Nixon s-a referit la situația economiei S.U.A., anticipînd asupra mesajului pe care urmează să îl prezinte Congresului în cursul zilei de joi. Președintele a precizat că necesitatea dezvoltării în 10 la sută, a dolarului va reduce deficitul balanței comerciale a S.U.A., permițînd

produselor americane să devină mai competitive pe piețele externe. Aprecînd favorabil situația generală a economiei americane, președintele a menționat totodată dintre aspectele nesatisfăcătoare, creșterea rapidă a prețurilor la alimente. În ce privește șomajul, președintele Nixon a arătat că, în ianuarie a.c., a fost afectat un procent de 5 la sută din forța de muncă. Președintele și-a reafirmat

intenția de a menține controlul asupra creșterii prețurilor și salariilor. El a apreciat totodată, că rata inflației — în prezent 3 la sută — va putea fi redusă, pînă la sfîrșitul anului, la 2,5 la sută. Discursul prezidențial a reafirmat hotărîrea de a reduce alocațiile destinate unor programe de asistență socială, inițiate de administrațiile democratice precedente.